

ТРУБАКОВ ОЛЕКСАНДР ГРИГОРОВИЧ
(08.11. 1975 – 14.03.2023)

Знову Сокальщина у жалобі... Ще один Захисник повертається додому на щиті...

Сьогодні родина отримала сповіщення про загибель **ТРУБАКОВА** Олександра Григоровича, 08 листопада 1975 р.н.

Народився у місті Дніпропетровську, нині — Дніпро, в сім'ї Григорія і Світлани. Згодом разом із родиною переїхав до міста Ківерці, де минули його дитячі та юнацькі роки, разом з братом Олегом. Тут закінчив Ківерцівську загальноосвітню школу №4 у 1992 році.

Після школи вступив до Шацького лісотехнічного технікуму. Після завершення навчання деякий час працював у Ківерцівському міжгосподарському лісгоспі. Згодом був обліковцем у ТзОВ «Дружба».

Своє життя він завжди пов'язував із чесною працею. Чотирнадцять років працював завгоспом Поторицької загальноосвітньої школи I–III ступенів. До початку повномасштабного вторгнення працював

будівельником, майстром-фасадником.

У 1997 році одружився з коханою Ольгою. Разом вони прожили 26 років, пройшовши поруч життєвий шлях, сповнений радості, праці, надій і любові. У подружжя народилися двоє синів — Владислав та Максим, яких вони з любов'ю виховали та поставили на ноги. Найбільшим щастям стало народження онучок — Злати та Мії-Марії.

30 серпня 2022 року був мобілізований до лав Збройних Сил України. Уже 08 листопада 2022 р., у день свого народження, отримав осколкове поранення руки. Проходив лікування у місті Кам'янське.

Та після одужання не вагаючись знову повернувся до своїх побратимів на фронт.

Герой Олександр проходив службу на посаді навідника 2-го десантно-штурмового взводу 7-ї десантно-штурмової роти 3-го десантно-штурмового батальйону військової частини А0224.

14 березня 2023 року життя Олександра Григоровича обірвалося під час виконання бойового завдання в районі населеного пункту Новомихайлівка Донецької області — на одному з найгарячіших напрямків російсько-української війни.

Три з половиною роки рідні жили надією та чеканням, вважаючи його безвісти зниклим. Три з половиною роки болю, молитви, віри та сподівань...

У глибокій скорботі залишилися мама Світлана, дружина Ольга, син Владислав із дружиною Іриною, син Максим, улюблені онучки Злата та Мія-Марія, брат Олег із сім'єю, теща Олеся, свати та вся велика скорботна родина.

Він був сином, чоловіком, батьком, дідусем, братом, рідною і дорогою людиною... А для України — мужнім Захисником.

Вічна пам'ять і шана Захиснику України.